

"מאמר דניאל" לפרשת במדבר וחג שבועות

כל יהודי צריך הכנה רוחנית לחג השבועות שבו ניתנה לנו התורה הקדושה. ההכנה הכי טובה לקבלת התורה היא עבודת המידות – אהבת ישראל. לדון כל אדם לכף זכות. התורה מסיימת באות ל' ומתחילה באות ב' לרמוז לנו שה' מחפש את "לב" האדם, "לב טוב". בספירת העומר יש 49 ימים (שבעה שבועות). ולאחר 49 ימים, שבעה שבועות, מגיע חג השבועות בו קיבלנו את התורה הקדושה. היופי שבדבר, שהמילים "לב טוב" הם בדיוק גימטריה 49. "לב" – 32, "טוב" – 17 ביחד זה 49. ההכנה הכי טובה לקבלת התורה הקדושה היא לב טוב. לעבוד על עבודת המידות. לא לכעוס, לוותר, לשמוח, להודות לה', לקרב את האחר, להתנהג בענווה, לדון כל אדם לכף זכות. ועל ידי לימוד התורה הקדושה יהיה לאדם יותר קל מול היצר הרע..

כידוע בחג השבועות אנו אוכלים מאכלי חלב. והינה ניתן לשאול, מדוע דווקא חג השבועות מסמל את מאכלי החלב? מה מיוחד בחג הזה שדווקא בו נוהגים אנו באכילת מאכלי חלב. סיבה ראשונה וחזקה, פירש הגאון הרב מרדכי אליהו זצ"ל, "יש שכתבו שהטעם לאכילת מאכלי חלב ואחר כך בשר בחג השבועות, הוא כדי להדגיש את השוני שלנו מהמלאכים שאכלו אברהם אבינו בשר וחלב, ובזכות השוני הזה ניתנה לנו התורה ולא להם. סיבה שנייה, התורה נמשלה לחלב, כפי שאומר הפסוק: "דבש וחלב תחת לשונך", וכפי שהחלב יכול להזין ולקיים את התינוק, כך גם התורה מספקת את התזונה הרוחנית הדרושה לנשמת האדם. סיבה שלישית, הגימטריה של המילה "חלב" היא 40. רמז ל 40 יום שהיה משה רבנו בשמיים לכבוד התורה הקדושה. וגם 40 גימטריה של האות מ' – האות בא מתחילה הגמרא (התורה שבעל פה) "מאמית" גם כן מ' שווה 40. וגם עוד סיבה, אומרים 70 פנים לתורה, ולכן הגימטריה של המילה "גבינה" עולה 70, כמניין "גבינה" וכך נהוג לאכול מאכלי גבינה. סיבה חמישית וחזקה מאוד, אם נסתכל בגמרא בסוטה דף י"ב ב' נראה שהגמרא שם מדברת על משה רבנו, אם נסתכל היטב, משה רבנו נולד ב ז' באדר, לאחר 3 חודשים אומר לנו הכתוב שמשה הונח על שפת היאור, והינה איך זה קשור למאכלי החלב? אז אפשר לבאר ולפרש, כידוע, לאחר שמשה רבנו הגיע לבית פרעה ע"י בתיה שאימצה אותו והצילה אותו, היה צריך להניק אותו בחלב. באותם ימים לא היו תחליפי חלב לתינוקות, ובמקרה של משה, הוא סירב לינוק מהנשים המצריות. התלמוד מסביר שפיו היה חייב להישאר טהור, מכיוון שהוא עתיד לדבר עם השכינה. לבסוף מצאה בתיה אישה אחת שממנה הוא הסכים לינוק, והיא יוכבד, אמו האמיתית. ולכן זכר לחלב הזה הטהור ששתה משה רבנו ניתנה לנו התורה שנקראת תורת משה, והכל כל המסירות נפש שלו והקדושה החלה בהיותו קטן בבית פרעה שניק חלב טהור מאימו, ולא חלב טמא מהמצריות. סיבה שישית, עם ישראל קיבל את התורה באותו מעמד, ואז לא היה יודע לשחוט, ולכן בגלל שבשבועות קיבלו את התורה והיו חייבים לאכול בשחיטה, נמצא שלא יכלו לאכול בשר בשבועות כי לא למדו עדיין איך לשחוט ועל כן אכלו רק מאכלי חלב. סיבה שביעית, התורה מתחילה באות ב' ונגמרת באות ל', ונדרשת ב ח' דרגות שהן: כשר ופסול, טמא טהור, חייב זכאי, אסור מותר. ולכן אותיות ב' ו ל' של תחילה וסוף התורה + ואות ח' של 8 דרגות שבהן התורה נדרשת יוצא לנו ביחד המילה "חלב".

מדוע קוראים מגילת רות דווקא בשבועות? ומדוע קוראים לחג השבועות עצרת? כיוון שבחג השבועות ניתנה לנו התורה, ורק על ידי התורה הקדושה ניתן לעצור את היצר הרע ולכן ניקרא חג השבועות מלשון "עצרת" מלשון לעצור את היצר הרע ע"י התורה שקיבלנו במעמד הר סיני. ולגבי השאלה על מגילת רות, מדוע קוראים בה דווקא בשבועות? כידוע דוד המלך הוא מזרעה של רות המואביה, ובמגילת רות מסופר על רות ועל ייחוסו של דוד , ובשבועות נפטר דוד המלך ולכן קוראים אנו על ייחוסו של דוד המלך במגילת רות. ועוד סיבה מדוע קוראים מגילת רות, כי התורה ניתנה בשבועות, וגם במגילת רות מתואר כל החדש שעשתה רות. בכלל כל המגילה היא חסד אחד גדול. גם התורה כולה חסד, שנאמר "ותורת חסד על לשונה". והתורה תחילתה גמילות חסדים וסופה גמילות חסדים. תחילתה גמילות חסדים: "ויעש ה' אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם". וסופה גמילות חסדים: "ויקבר אותו" את מי? את משה רבנו, הקדוש ברוך הוא עוסק בקבורה? ועוסק בלהביש את אדם וחוה? זה חסד אחד גדול. ואם נסתכל היטב, רות תחילה לפני הגיור היתה מחוייבת ב 7 מצוות בני נח ואחר כך לאחר שהתגיירה היתה מצוות בתרי"ג מצוות (613), ורות בגימטריה 606 + 7 מצוות בני נח יחד זה 613 תרי"ג מצוות.

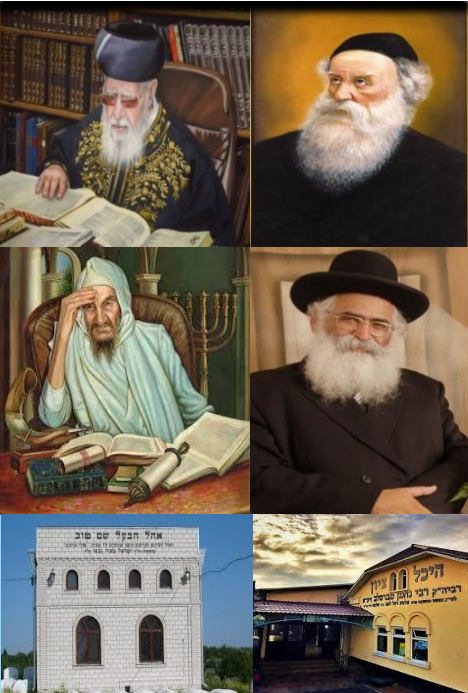

זמני כניסת ויציאת השבת

איזור	כניסת שבת	יציאת שבת	רבינו תם
חיפה	19:11	20:02	20:55
תל אביב	19:10	20:01	20:54
ירושלים	18:54	20:04	20:58
באר שבע	19:09	20:00	20:52

זמני כניסת ויציאת החג

איזור	כניסת שבת	יציאת שבת	רבינו תם
חיפה	19:12	20:03	20:57
תל אביב	19:12	20:03	20:56
ירושלים	18:55	20:06	21:00
באר שבע	19:10	20:01	20:54

"וצריך להתגבר מאוד בכל הכוחות להיות אך שמח תמיד. כי טבע האדם למשוך עצמו למרה שחורה ועצבות מחמת פגעי ומקרי הזמן." (רבי נחמן מברסלב)

להקדשות לעילוי נשמת או להבדיל לרפואה / להצלחה ניתן לשלוח הודעה למס' 0523458725 כל תרומה עבור הוצאת העלון תתקבל בברכה לזיכוי הרבים ולהקדשות עבור יקירכם. (ההקדשות לרפואה / להצלחה יופיעו בעמ' האחרון של העלון). שבת שלום וחג שמח

אזכרת השבת:

להקדשות פנו למס' למעלה שבועיים מראש

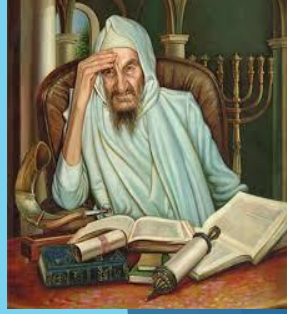
העלון מוקדש לעילוי נשמת

יהושוע בן רבקה
יעקב ז'ק בן אסתר אמה
זילפה בת ברה
יעקב בן סעידה
ישראל בן נרה
נתנאל בן אורלי
יצחק בן רחל

נוריה בת נעימה
אורלי בת סעידה
חנה בת זוהרה
קוקב בת אביגיל
מרים בת פרח
אהרון בן חזלה
חי בן ירדנה
חנניה בן אסתר
גרשון בן רחמה
שמעון בן עיישה

סיפורי מופת על הצדיק הקדוש בבא סאלי

פעם אחת הגיע השר מר דוד לוי לנתיבות אל הבבא סאלי על מנת לקבל ברכה. חלף שבוע מאז ברכתו של הבבא סאלי, והינה באמצע ישיבה חשובה הגיע שליח של הבבא סאלי לקרוא למר דוד לוי. אך המזכירה שלו לא נתנה לשליח של הבבא סאלי להיכנס. הוא הפציר בה ואמר שזה עניין דחוף. לאחר כמה דקות שמע מר דוד לוי קולות מבחוץ, הוא יצא בעקבות הרעש וראה את השליח של הבבא סאלי. "לשם מה הגעת הנה?" והשליח טען שהגיע בשליחות חשובה למסור לו ספר מהבבא סאלי. "הצדיק מבקש שתכניס את הספר למכונת מיד, הצדיק ביקש ממני לוודא שהכנסת את הספר למכונת". אותו שר עשה כבקשת הצדיק והכניס את הספר לרכבו באותו רגע. כשחזר בלילה לבית שאן התדרדרה מכונתו ובנס נעצרה המכונת מלפני התהום, וניצל ממוות בטוח. רק אז הבין השר את פשר המתנה שנשלחה אליו בדחיפות כה גדולה כדי להצילו ממוות. וזה כוחו של הצדיק הבבא סאלי. אדם ששומר על עצמו בקדושה ובטהרה במסירות נפש, זוכה לסייעתא דשמיא גדולה מלמעלה.

מוקדש להצלחת התורמים בעילום שם לסדרת הספרים "סיפורי מופת סידנא בבא סאלי" להקדשה והשתתפות בזכות רכישת הספרים שלחו הודעה למס' המופיע בגיליון

רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב צוק"ל

רבינו הקדוש מברסלב הפליא את כל רואיו כאשר עמד להתפלל. למרות גדולתו הנוראה היה מתפלל בפשיטות ובלב שבור כתינוק המתחטא לפני אביו. פעם אחת, הגיע בחור צעיר אל רבינו הקדוש וביקשו שילמד אותו מה לומר וכיצד להתפלל בעת ההתבודדות. ענה לו רבינו כי פשוט צריך לומר "ריבונו של עולם רחם נא עלי, חוס על נפשי, מה יהיה תכליתי? הייתכן כי כך יעברו ימי? וכי לכך נוצרתי ובאתי לעולם?? וכן כיוצא בזה דיבורים היוצאים מן הלב.. כך לימד רבינו הקדוש להתפלל וכך התפלל בעצמו במילים פשוטות היוצאים מן הלב החם והטהור.. אותו צעיר ששאל את רבינו כיצד להתפלל נדהם כאשר עמד פעם ליד דלת חדרו של רבינו ושמע את רבי נחמן בכבודו ובעצמו מתחנן בפני ה' יתברך ואומר "רחם נא עלי.. חוס על נפשי..." הוא היה בטוח שרבינו התכוון רק לאנשים שחוטאים ורחוקים מה', אך נדהם לשמוע שרבינו בעצמו ובכבודו מבקש מה' שיקרב אותו ויחזיר אותו בתשובה וירחם עליו... אם כך הם פני הדברים מה יגידו העם ההמון ??? צריכים להרבות בתפילה ובתחנונים לה' יתברך מעומק הלב.. ולבקש לשוב בתשובה על כל מעשינו... ולהמשיך להתחזק ולהתקרב לה' יתברך...

"בצור ירום" ביאורים מספר התניא מאת הרב יורם מיכאל אברג'ל צוק"ל

מספרים על רבי משולם זושא מאניפולי (הוא היה אחיו הצעיר של רבי אלימלך מליז'נסק, ונודע כל ימיו כצדיק תמים, הנזרה בכבודו של כל אדם), שכאשר היה נתקל בעובר עבירה, ומבקש להוכיחו על חטאיו, כדי להחזירו למוטב, לא פנה בדברי מוסר במישרין (באופן ישיר) לאותו חוטא ופושע, אלא היה מתייצב בקרבתו של אותו האיש שרצה לעורר בו הרהורי תשובה, והחל מוכיח את עצמו בדברים הבאים: "זושא זושא, איך נואלת להיכנס ליצר הרע? ועשית כזאת וכזאת שלא כדת ודין?? (וכאן היה מזכיר רבי זושא את העבירות שנכשל בהן אותו אדם שהיה עומד לידו, עבירות שרבי זושא היה רואה בגודל קדושתו). והיה ממשיך "אוי ואבוי לך זושא.. מה תענה בבית דין של מעלה כשתיתן דין וחשבון על מעשיך בעולם הזה? חזור בך, זושא, כי שערי תשובה לא ננעלו כל הזמן שהנשמה הטהורה לא ניטלה מגופך!"" דברים אלו וכיוצא בהם קרא רבי זושא בלב שבור ובעיניים דומעות והיה חוזר עליהם כמה וכמה פעמים, עד שחש שהדברים נכנסו בליבו של אותו חוטא שניצב על ידו, ועוררו אותו לשוב בתשובה שלמה.. (הובא בספר בני ציון פרשת דברים). (בצור ירום" חלק א', פרק א', עמ' 166-167).

"וכל שכן וקל וחומר, במבטל איזו מצוות עשה שאפשר לו לקיימה" - אם עובר על איסור קל של דברי סופרים, או מי שאינו מוחה נקרא רשע, בוודאי שהמבטל מצוות עשה נקרא רשע, "כמו כל שאפשר לו לעסוק בתורה ואינו עוסק" - כגון שהוא גר בעיר שיש בה בתי מדרש טובים, יש שם כוללים טובים, יש שם רב שמלמד תורה, אבל הוא לא מצטרף לשיעור, תמיד יש לו סיבה מוצדקת למה לא להגיע לשיעור, "שעליו דרשו רבותינו ז"ל (סנדרהין צ"ט עמ' א) "כי דבר ה' בזה וכו', הכרת תכרת וכו'" (במדבר טו), "הכרת" - בעולם הזה, "תכרת" - לעולם הבא. (בצור ירום חלק א' פרק א', עמ' 168).

מין הקדוש והגאון הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

"כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא"

פשט המנהג בכל תפוצות ישראל להיות נעורים כל הלילה בליל חג השבועות ולעסוק בתורה, עד עלות השחר, וכמו שכתוב בזוהר הקדוש: "חסידים הראשונים לא היו ישנים בלילה הזה, והיו עוסקים בתורה, ואומרים: בואו לנחול מורשה קדושה לנו ולבנינו בשני העולמות". וכן אמרו עוד בזוהר הקדוש: "כל אלו שמתקנים התיקון בלילה הזאת ושמחים בו, כולם יהיו רשומים וכתובים בספר הזכרונות, והקדוש ברוך הוא מברך אותם בשבעים ברכות וכתרים של עולם העליון". והסבירו האחרונים, שהטעם למנהג זה בליל חג השבועות, לפי שבשעת קבלת התורה היו ישראל נרדמים כל הלילה, והוצרך הקדוש ברוך הוא להעיר משנתם על ידי קולות וברקים שהיו לפני מעמד הר סיני. ולכן צריכים לתקן הדבר על ידי שנעמוד על המשמר בלילה הזה ונעסוק בתורה כל הלילה. [ילקוט יוסף על המועדים עמוד תלח].

מהיות טוב נכון לחוש לדברי רבותינו המקובלים, וללמוד בליל שבועות את התיקון שנתקן ונסדר על פי הזוהר והמקובלים, ונדפס בספר קריאי מועד לחג שבועות, בכנפיא ובחבורה, ולהעדיף סדר לימוד זה על פני לימוד בתלמוד ובפוסקים. ומכל מקום אברכים ובני ישיבות שחשקה נפשם לעסוק בגמרא בלילה הזה בשקידה ובהתמדה, אין למחות בידם, שיש להם על מה שיסמוכו. ויש שנהגו ללמוד בספר המצוות להרמב"ם. ואם רוב הציבור קוראים התיקון אין ראוי ליחידים לפרוש מהם וללמוד תלמוד או רמב"ם. [ילקוט יוסף על המועדים עמוד תלט. יחזה דעת חלק ג' סימן לב].

יש להזהר מלדבר דברים בטלים בלילה הזה, ולא יאבד זמן יקר זה בשיחה בטילה. ויושב בטל כישן דמי. ועל פי הקבלה אין לקרות משנה בלילה זו. ולפני נקודת חצות הלילה יש לקרות קריאת שמע, בפרט לאלה שהתפללו ערבית מבעוד יום. ואם יש תלמיד חכם בין החבורה טוב ונכון שיבאר לקהל דברי הגמרא והמדרש ותר"ג מצות, דבר דבור על אופניו, בדברי אגדה המושכים את הלב, כדי שלא יבואו להתנמנם. [ילקוט יוסף על המועדים עמוד תמ].

העוסקים בתורה בלילה, ומגישים להם מדי פעם בפעם במשך הלילה תה או קפה, אפילו שהו בינתים יותר משעה ומחצה, שיש בזה יותר מכדי שיעור עיכול המזון, אינם צריכים לחזור ולברך על כל כוס וכוס, אלא די בברכה אחת, והיא פוטרת את הכל. וטוב שיכוין דעתו לפטור בברכתו הראשונה כל מה שיביאו לפניו לאחר מכן. ואם יצא לחוץ מפתח בית הכנסת או בית המדרש, אפילו הניח מקצת חברים, ואחר כך חזר, צריך לחזור ולברך, ששינוי מקום נחשב להיסח הדעת.

אין לברך ברכות התורה אלא עד אחרי עלות השחר, שהוא שיעור מהלך ארבע מילין לפני הנץ החמה, דהיינו שבעים ושתיים דקות קודם הנץ, ושיעור זה משערים בשעות זמניות, (ומה שנכתב בלוחות מסוימים שיעור אחר על זמני עמוד השחר, אינו מכוון לדעת מרן והפוסקים שאנו הולכים בעקבותיהם. ואכמ"ל). [ילקוט יוסף חלק א' עמוד קלז. שארית יוסף חלק א' עמוד תפב].

סיפורי הבעל שם טוב הקדוש

בצעירותו לא היה הבעל שם טוב מפורסם בכלל, מספרים שפעם אחת בעל הבית שבו התאכסן הבעל שם טוב, נסע לאיזה רב קדוש. רצה רבנו לנסוע עימו, ולא הסכים בעל הבית לקחתו. פעם אחת שבעל הבית נסע שוב, בלי שבעל הבית שם לב, נעמד הבעל שם טוב על הקרש החיצוני שבולט מאחורי העגלה, והעגלה יצאה לדרכה. בדרך, כשעברו בכפר אחד, זרק נער גוי אבן על רבינו הקדוש, והחל לרדת מפניו של הבעל שם טוב דם רב בגלל האבן. כשחזרו מנסיעתם ועברו באותו הכפר, ראו הרבה אנשים שהתקבצו במקום שבו זרק הנער הגוי את האבן. עצרו האנשים את העגלה ולא נתנו להם לנסוע לדרכם עד שיתנו להם עצה מה לעשות עם הנער הגוי. גופו של הנער נדבק לארץ והוא הלך ושקע באדמה, וכל מה שעשו כדי להוציאו מן האדמה לא עזר וגופו שוקע עוד ועוד. הבעל שם טוב הביט בנער ואמר לו "האם תפסיק לזרוק אבנים על יהודים?" הנער רק הרכין את ראשו מרוב בושה ושתק. מיד הבעל שם טוב נתן עיניו באדמה ובנער והחל הנער להתרומם מעלה מעלה ולצאת מהאדמה מבלי שאיש ימשוך אותו. כך האיש האלמוני הזה (הבעל שם טוב) היה מופת וקדוש לעיני רבים. כולם נבהלו מפניו והחלו להעריצו. הבעל שם טוב עשה עוד נס, הוא גרם לכל העיר הזאת לשכוח מהסיפור וכל מי שנכח שם שכח מהנס הזה. הבעל שם טוב רצה שלא ידעו עליו וברח מהכבוד, כל כולו היה צנוע, בדיוק כמו שהתורה הקדושה מלמדת אותנו.

הרב הקדוש והגאון רבי יורם מיכאל אברג'ל זצוק"ל

"שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחותם לבית אבותם". (במדבר א,ב). בפסוק זה ישנו רמז נפלא למאמר חז"ל (תנא דבי אליהו רבה כה,ב) "שכל אחד ואחד משישראל חייב לומר: מתי יגיעו מעשי למעשה אבותי אברהם יצחק ויעקב". והיינו שעל כל אחד ואחד משישראל מוטלת חובה קדושה לזכור מאיזה שורש רם ונישא, קדוש וטהור, נחצבה נשמתו. שורש אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב, שמסרו את נפשם לפרסם ולקדש את שמו של הקב"ה בעולם, והיו מרכבה לשכינה הקדושה כמאמר חז"ל (בראשית רבה מז,ו) " האבות הן הן המרכבה" – ולכן עליו לשאוף להגביה ולרומם את נשמתו לבחינת קדושת אבותיו הקדושים. וזהו שאומרת התורה, שאו את ראש כל עדת ישראל למשפחותם לבית אבותם". והיינו שצריך כל אחד מעם ישראל לנשא ולרומם את קומתו הרוחנית עד לבחינת קדושת משפחתו שבדורות הקודמים. שהרי בוודאי מכל זרע בעם ישראל יצאו כמה וכמה צדיקים קדושי עליון שראוי לחקות את מעשיהם הטובים ולמעלה מכך, עליו לנשא ולרומם את קומתו הרוחנית עד לבחינת קדושת האבות הקדושים, אבותיהם המשותפים של כל עם ישראל, אברהם יצחק ויעקב.

שטר ברכה לעסק

השבוע היתה הילולת רבי מאיר מפרמישלאן ונספר סיפור עליו. פעם אחת הגיעו אליו ארבעה שותפים שהיו סוחרים והחליטו לפתוח עסק. הם ביקשו כתב – שטר, ברכה עבור העסק. כתב להם רבי מאיר פתק וביקש מהם לא לפתוח אותו ושיהיה להם ברכה לעסק. אחד מהסוחרים לא התאפק והחליט לפתוח את השטר. היה כתוב בו: "א' ב' ג' ד'. הוא הראה את זה לשותפיו, והם לא הבינו מה הן האותיות האלה א ב ג ד. הם היו בטוחים שהתבלבלו בדף וזה לא שטר הברכה לעסק שלהם...

הם חזרו לרבי מאיר והצטערו "בטעות הדף נפתח אנו מצטערים אך אנו בטוחים שלא קיבלנו את שטר הברכה ויש כאן טעות... רבי מאיר הסתכל על הדף ואמר להם, "אין כאן טעות. זה בדיוק מה שכתבתי לכם עבור העסק. שיהיה לכם ברכה והצלחה... הם ביקשו מהרב שיסביר להם, מדוע האותיות א' ב' ג' ד' כתובים בדף. ואין זה קשור לברכה עבור העסק שלהם. רבי מאיר הסביר לסוחרים: אם תתנהגו ב' א' – אמת ואמונה, אז תתקיים בידכם ב' – ברכה. אך אם חס וחלילה תלכו ב' ג' – גזל וגניבה, אז תתקיים בכם האות ד' – דלות. (עניות). כי כך גזר ה' יתברך, אדם שהולך באמת ואמונה אז מתקיימת בו הברכה. ואילו אדם שגוזל אין בידו ברכה אלא דלות ועניות..

מכונת הספורט האדומה

כבר כמה חודשים שהוא מדבר על מכונת הספורט האדומה שהם ראו בתצוגת הרכב החדשה. הוא דאג שאבא שלו ידע כמה שהוא רוצה אותה, אין יום שהוא לא דאג לדבר עליה. הוא עמד לסיים את שנתו האחרונה באוניברסיטה בהצטיינות, וחיכה כמו ילד גדול לפרס שיקבל מאביו לכבוד סיום הלימודים. ולפי המסורת המשפחתית זה יהיה פרס גדול, הוא ציפה וקיווה שזאת תהיה מכונת הספורט. הוא ניסה לבדוק אם אבא שלו הבין את הרמזים שלו, הוא ניסה לאותת שוב ושוב בכל פעם שעברו ליד תצוגת כלי הרכב בסוכנות הרכבים הגדולה. ביום האחרון ללימודים לפני טקס הסיום, ניגש האבא בנו וחיבק אותו בהתרגשות. "אני ממש שמח שסיימת בהצטיינות", הוא שיבח אותו על ההשקעה ועל המאמץ, על הציונים ועל עבודת הגמר המדהימה שלו. "אני אוהב אותך כל כך בן יקר" הוא אמר והגיש לו תנ"ך מהודר בכריכת עור. "מתנה ממני. זה היה התנ"ך של סבא שלך". הבן תוך כדי אכזבה, איבד את עשתונותיו, והחל לצעוק ולכעוס: "אתה יושב על הרים של כסף, וזה מה שאתה נותן לי?" הוא לא היה מסוגל לשלוט בכעסו. הוא הניח את הספר על השולחן, הוא אפילו לא פתח אותו כדי לקרוא את ההקדשה שכתב לו אביו, ועזב את הבית בטריקת דלת.

העלון מוקדש להצלחת

מור אבי אוריאל בן ציפורה
מרת אימי ויויאן בת נוריה
עזרא (עוז) בן נאווה
גיאת גואטה
אליעד אליהו בן אריאלה
אלעזר בן כוכבה
רבקה בת ז'ולייט

העלון מוקדש להצלחת וברכה של אשתי
היקרה שילת בת רבקה רחל

מוקדש גם להצלחת כלל התורמים בעילום
שם

העלון מוקדש לרפואת

צ'יצ'אן בן ביסקה
חזלה בת חביבה
ראובן בן חנה
מיכאל בן זוהרה
דביר בן גאולה

להקדשות וסיוע בזיכוי הרבים
והשתתפות בזכות הדפסת העלון שלחו
הודעה למס' 0523458725
"כל המזכה את הרבים אין חטא בא על
ידו"

העלון מודפס לזיכוי הרבים
ב"דפוס התאומים" קרית גת

הוא לא דרך יותר בבית אביו. הוא טס לחו"ל והשקיע את כל זמנו בקריירה שלו, הכי רחוק שאפשר מהאב שאיכזב אותו כל כך. ההצלחה האירה לו פנים והוא הפך לאיש עשיר בזכות עצמו. הוא הקים משפחה יפה וחי לו בבית גדול ומפואר באזור מגורים יוקרתי. מדי פעם הייתה צפה ועולה לו מחשבה של געגועים לאביו. הוא התבגר, הזעם שחש אז, כשהיה צעיר התפוגג, ואט אט התגבשה בליבו ההחלטה לחזור ולחדש את הקשר עם אביו. "אבא יש רק אחד" אמר לעצמו וניגש לרכוש כרטיס טיסה חזרה לארץ. ביום שבו ארז את מזוודותיו התקבל המברק: "אביך נפטר והוריש לך את כל רכושו". ליבו נצבט בתחושת החמצה מרה והדמעות החלו לזלוג מעיניו... זהו, הוא כבר לא יפגוש את אביו יותר ולא יספיק לבקש ממנו סליחה. הוא עלה על המטוס, ואחרי ביקור עצוב בקברו של אביו, הוא עלה אל בית אביו הישן. הוא פתח את הדלת בתחושה עמוקה של צער החמצה וכאב. החזרה לבית המוכר העלתה בו רגשות עזים, הכול נשאר כשהיה, הספות הדהויית, הריהוט העתיק, אפילו הוילונות הישנים שאמא שלו תפרה לא הוחלפו. הוא סרק במבטו את החדר, והופתע כשראה את התנ"ך הישן, אותו תנ"ך שקיבל מאביו עדיין היה מונח בדיוק באותו מקום שבו הוא הניח אותו לפני שנים, איש לא נגע בו מאז, נשאר התנ"ך בדיוק כך עטוף לכבודו. דמעות עלו בעיניו, הוא לקח את התנ"ך והחל לדפדף ולעיין בו. הוא שמ לב שסימניה נתחבה באחד הפרקים של ספר משלי וקו נמתח תחת הפסוק: "בני, אם חכם לבך ישמח לבי גם אני". ואז לפתע משהו שהיה דחוס בתוך דפי התנ"ך צנח ארצה וצליל מתכת זעיר נשמע כשמפתח עטוף בנייר ניראה על הריצפה. הוא התכופף והרים את מה שנפל. היה זה מפתח למכונת הספורט האדומה עם קבלה על רכישה במזומן מוסכנות הרכב. "שולם במלואו באהבה מאבא..." הוא התבייש כמו שלא התבייש מימיו. הוא בכה כמו שלא בכה מימיו...

רוצים לקבל את העלון ולהפיצו באיזור מגוריכם? שלחו
הודעה למס' המופיע בעלון ואנו נדאג שהעלון יגיע
לאיזוריכם על ידי המפיצים